

via de heer F. Franssens, bibliothecaris.

Betreft: vraag van het College van 17 januari 1989 m.b.t. de openingsuren van het Gemeentelijk Museum.
Suggestie van het College: Museum openen op donderdag, zaterdag en zondag, van 10 tot 17 u., en verder op aanvraag.

1. Tentoonstellingen op eigen initiatief.

Gelet het tijdelijke karakter van dergelijke tentoonstellingen lijkt het mij aangewezen een zo ruim mogelijke openingstijd te voorzien teneinde de toegankelijkheid en het "open-huis"-effekt van het museum te vergroten.

Probleem voor weekend: beschikbaarheid van personeel voor bewaking.

Openen op donderdag: ondanks het marktgebeuren werd geen merkbare toename van het bezoek genoteerd t.o.v. andere weekdagen.

Voorstel: openen alle weekdagen, behalve maandag, van 10 tot 17 u. en weekends, indien beschikbaar personeel of vrijwilligers.

Het lijkt in dit geval aangewezen het personeelsbestand van het museum aan te passen, wat ook noodzakelijk is voor de administratieve taken.

2. Tentoonstellingen op initiatief van derden.

Wanneer verenigingen of kunstenaars met toestemming van het College, volgens de gestelde voorwaarden, de museumruimte gebruiken, is het aangewezen dat zou rekening gehouden worden met de intenties van deze gebruikers.

3. Museumcollectie

Indien het eigenlijke museum opnieuw voor het publiek zal kunnen opengesteld worden, lijkt mij dezelfde houding van toepassing als onder punt 1.

Gelet op het feit dat deze tentoonstelling permanent zal zijn, kan de toegankelijkheid "op aanvraag" hier misschien benadrukt worden.

OPMERKINGEN AANGAANDE HET BEZOEKERSAANTAL: (*)

- beste dagen: zaterdag en zondag
- slechtste dag: maandag

Hierbij dient rekening gehouden dat elke tentoonstelling zijn eigen bezoekpatroon kan hebben.

→ tentoonstelling / een tentoonstelling
→

Alex RAMAEL
Cultuurambtenaar
23 januari 1989

(*) ADDENDUM M.B.T. TOT DE WAARDE VAN HET AANTAL BEZOEKERS ALS CRITERIUM VOOR MUSEUMBELEID.

Bij het inschatten van de waarde of het succes van een tentoonstelling aan de hand van het aantal bezoekers, moeten naar mijn mening de verhoudingen in acht genomen worden.

- a) behoudens enkele zeer bijzondere (en groots opgevatte) tentoonstellingen in grote en bekende musea, lokt geen enkele tentoonstelling volle zalen. Ook in grote gereputeerde musea of galerijen kan men meestal vrij solitair rondlopen. Alle verhoudingen voor een kleine gemeente in acht genomen, is een gemiddelde van 10 bezoekers per dag een succes te noemen. De meeste tentoonstellingen sinds september overschreden dit aantal ruimschoots.
- b) een te grote toeloop op een beperkte tijdspanne schaadt aan de toonbaarheid van het tentoongestelde. Elke bezoeker zal het op prijs stellen indien hij de tentoonstelling in alle rust en ongestoord kan bekijken, zonder aan te schuiven of zich door een massa heen te moeten werken.
- c) het nemen van het "aantal" bezoekers als criterium voor museum- of tentoonstellingsbeleid, is betwistbaar. Enerzijds wenst men uiteraard een zo groot mogelijk publiek te bereiken, anderzijds mag dit niet leiden tot een toegeven aan een slechte of gestagneerde smaak en tot derhalve vulgariserende projecten die geen enkele bijdrage leveren tot de algemene culturele ontwikkeling. Zo'n politiek zal zeer snel leiden tot schade aan de reputatie van een museum, met alle gevolgen vandien. Kunst en cultuur zijn geen consumptieprodukten. Een museum moet fijnere "gerechten" kunnen brengen (al worden ze minder gesmaakt) dan een culturele "hamburgertent". Het beleid van een museum is ondermeer vooral ook cultureel-pedagogisch gericht.

Het Boomse museum kent op dit ogenblik een aantal beperkingen (personeelsgebrek, budget ?) die een ideale werking (volgens de principes van cultuurspreiding en volksontwikkeling) bemoeilijken.

Twee mogelijkheden voor de beleidsvormers bieden zich aan:

1. men past de werking van het museum (en cultuur in het algemeen) aan aan de beperkingen, ofwel:
2. men ontwerpt een cultuur- en museumbeleid dat men nuttig en nodig acht voor het welzijn van de bevolking en men tracht de beperkingen in die optiek zoveel mogelijk op te heffen.

Nadelen: in geval 1.: men dreigt terecht te komen in een vicieuze cirkel: weinig werking leidt tot minder mogelijkheden, minder belangstelling en minder uitstraling, wat volgens het populaire criterium van het "aantal" (zie hierboven) weer argumenten geeft voor verdere besnoeiingen, wat dan op zijn beurt weer leidt tot minder werking, enz. totdat een zeker nulpunt zal bereikt zijn. in geval 2.: om een culturele werking en een museum op gang te trekken totdat (op termijn) een positieve invloed kan waargenomen worden bij de bevolking, is een grote inspanning nodig (zowel financieel als van de ambtenaren).